ס"ג **תכיס ליפקרי רבי נ"מ יפקרי:** ס) **ספרא דאדם הרגשון.** שהרגילו הקב"ה ו) דור דור ופופריו דור דור ודורשיו דור דור וחכמיו: **רבי ורבי נתן סוף המשנה.** כל זה כתוב לפסד: **סוף המשנה.** סוף תגמיס. עד יומיין חמרו מיס לת דבריו בבית המדרש וסיו תלמידיס גורסיס שמועה שמועה לבדה ולא היו מסכתות סדורות וסדר ז) וקבץ על הסדר והם כללו התמוד בדורות שלפניהם וסדרו את המסכתות ותחריהם לא יוסיפו אלא מעט: **סוף הוראה.** סוף כל התמודין. עד יתיסם לא היתה גמרא על הסדר אלא כשהיתה שאלה גשלחת בעט המשנה בבית המדרש או שאלה על מעשה המתודש בדין ממון או ליסור והיתר כל אחד ואחד תומר טעמו ורב אחי ורבינא סידרו שמועות התודין שלפניהם וקבעו על סדר המסכתות כל אחד ואחד אלל המשנה הראויה והשניות לה והקשו קושיות איש להשיב ופירוקים שהויים לתרץ הם והתודין שעמהם וקבעו הכל בגמ' כגון תיתיבי מיתיבי ורמינהי תיובתא לסו והתירוצים שעליהן מה שהיו תותן שלפניהן ותותן שתתרו לפניהם הקושיות והתירוצין שעליהם לא קבעום בגמ' על סדר המסכתות והמשנה שסידר רבי ובאו רב אחי ורבינא וקבעום: **ורימנך עד תצוה אל מקדאי אל.** מקדאי שימנה דרב אחי. תגיעה שימנה דרבינא. לאחריתה סימן סוף הולאה: **רבה בר נחמני.** בר פלוגתיה דרב יוסף: **אגב שמדא נח נפשיה.** מחמת תיתת מלכות את: **דקא מבטל וכו'.** שנקבעין אליו (ע) בימין ותשרי לשמוע דרשות של פסח ושל חגים ושמפקשין שלוחי המלך לגבות המס גולגולת של כל אדם ואדם אינם נתנאים בשתיהם: **פריספקא.** שליח: **איקלע פריספקא.** לון בתותו פונדק שהיה רבה נתבע ג': **אשקיה מרן בסי ודליה נפשה.** ושדים הממונים על הזוגות מזיקין את האשה זוגות וגבי הבית לא נתכוונו לכך: **אמרו לו.** גבי הפונדק לרבה תאי נעביד: **גגודי מנגדי לי.** ואם ייסרוני ביסורים תגלה: **ועריקי לנפשי.** סגל הלולת: **פרק שביעי.** נפלה התומה: **אגירדא דדיקלא.** על גזע דקל קלון: **אם בהרת קדמה לשער לבן טמא.** דשער לבן שפרא גו הוא סימן לטומאה בלבתיב (ויקרא יג) והנה נהפך שער לבן בנהרת: **טהור.** לפי תה שבתוב בתורה: **גודא.** גדוד של פרישים שתפשין אחריו: **בפומבדיתא.** והוא רשם ישיבה שם: **מעלי.** עושין על בכנפיהן: **דלי ועפא.** גבה רוח סערה: **אם דרבה.** אתה תותבו של רבה: **רבי שמעון בן חלפתא בעל בשר הוה.** משום ר' אלעזר בר' שמעון דהוה בעל בשר נקט נמי הא עובדא ומה שהמתין עד כאן לפי שבל דבר דבוק לאחיו עד כאן: **דאי אמר להו קדימו ואייתי לכו אמרו ליה לא.** פי' אי אתר קדימו להשניס מעלות השתר לאייתי לכו ריפתא ותפקא ולא תתבטלו ממלאכתכם אתרי ליה לא אלא בהנך התתה נאכל ואת"כ נעשה מלאכתנו ואית ספרים דגרסי דאי אתרי להו קדימו ואתי בתרייכו אתרי ליה לא וה"פ פועלין היה להם לאכול ריפתא או תפקא בביתו של בעה"ב קודם שיעשו מלאכה ואם אתר להם אל תתבטלו אלא לכו עתה בשדה כל זתן שאין האוכל תזונן ואם אין לכם ריפתא ותפקא אתרי ליה לא אלא עתה נאכל בבית וכן לגירסת הקשנה יש לפרש כן:

נרמין

חכים יתקרי ורבי לא יתקרי ואסו דרבי על ידו תהא רבי ור' נתן סוף משנה רב אשי ורבינא סוף הוראה וסימנך [1]עד אבוא אל מקדשי אל אבינה לאחריתם אמר רב כהנא אישתעי לי רב חמא בר ברתיה [ס]דחסא רבה בר נחמני אגב שמדא נח נפשיה אכלו ביה קורצא בי מלכא אמרו איכא חד גברא ביהודאי דקא מבטל תריסר אלפי גברי מישראל ירחא בקייטא וירחא בסתוא מכרגא דמלכא שדרו פריסתקא דמלכא בתריה ולא אשכחיה ערק ואזל מפומבדיתא לאקרא מאקרא לאגמא ומאגמא לשחין ומשחין לצריפא ומצריפא לעינא דמים ומעינא דמים לפומבדיתא בפומבדיתא אשכחיה איקלע פריסתקא דמלכא להההוא אושפיזא דרבה [ב]קריבו תכא קמיה ואשקוהו תרי כסי ודליוה לתכא מקמיה הדר פרצופיה לאחוריה אמרו ליה מאי נעביד ליה גברא דמלכא הוא אמר להו קריבו תכא לקמיה ואשקיוהו חד כסא ודליוהו לתכא מקמיה ולתסי עבדו ליה הכי ואתסי אמר מידע ידענא דגברא דקא בעינא הכא הוא בחיש אבתריה ואשכחיה אמר אזלינא מהא אי מקטל קטלו להההוא גברא לא מגלינא ואי גגידי מנגדין ליה מגלינא אתיוהו לקמיה עיליה לאדרונא וטרקיה לבבא באנפיה בעא רחמי פרק אשיתא ערק ואזיל לאגמא הוה יתיב אגירדא דדקולא וקא גרים קא מיפלגי במתיבתא דרקיעא [א]אם [ג]בהרת קודמת לשער לבן טמא ואם שער לבן קודם לבהרת טהור ספק הקב"ה אומר טהור וכולהו מתיבתא דרקיעא אמרי [ב]טמא ואמרי מאן נוכח רבה בר נחמני דאמר רבה בר נחמני אני יחיד בנגעים אני יחיד באהלות שדרו שליחא בתריה לא הוה מצי מלאך המות למקרב ליה מדלא הוה קא פסיק פומיה מגרסיה אדהכי נשב זיקא ואויש ביני קני סבר גונדא דפרשי הוא אמר תינח נפשיה דההוא גברא ולא ימסר בידא דמלכותא כי הוה קא ניחא נפשיה אמר טהור טהור ויצאתה נשמתך בטהור נפל פתקא מרקיעא בפומבדיתא רבה בר נחמני נתבקש בישיבה של מעלה נפקו אביי ורבא וכולהו רבנן לאיעסוקי ביה לא הוו ידעי דוכתיה אזלו לאגמא חזו צפרי דמטללי וקיימי אמרי שמע מינה התם הוא ספדוהו תלתא יומי ותלתא לילותא נפל פתקא כל הפורש יהא בנידוי ספדוהו שבעה יומי נפל פתקא לכו לביתכם לשלום ההוא יומא דנח נפשיה דלייה זעפא ודרי להההוא טייעא כי רכיב גמלא מהאי גיסא דנהר פפא ושדייה בהך גיסא מאי האי אמרי ליה נח נפשיה דרבה בר נחמני אמר לפניו רבונו של עולם כולי עלמא דידך הוא ורבה בר נחמני דידך את דרבה ורבה דידך אמאי קא מחרבת ליה לעלמא נח זעפא רבי שמעון בן חלפתא בעל בשר הוה יומא חד הוה חמימא ליה הוה סליק ויתיב אשינא דטורא אמר לה לברתיה בתי הניפי עלי במניפא ואני אתן ליך בכרין דנרד אדהכי נשבא זיקא אמר כמה בכרין דנרד למרי דיכי: הכל כמנהג המדינה וכו': הכל לאתויי מאי לאתויי באתרא דנהיגי מכרך ריפתא ומשתה [ג]אנפקא דאי אמר להו קדימו ואייתי לכו אמרו לו לא כל כמינך: מעשה ברבן יוחנן בן מתיא שאמר לבנו צא ושכור וכו': מעשה לסתור חסורי מחסרא והכי קתני ואם פסק להן מזונות ריבה

(לעיל) **ואיתסי.** והם דחזינהו לעיניה דהוו מחרכן לפי שעדיין היה ניכר מי נמי לאחר זמן סיפר לו כך: **אוקמינהו** (ג) **לפני התיבה.** שלאתן כדדרים במדרש [ד]דבתעניות גבור יורדין לפני התיבה שלאתה כדכתיב (שמות יח) וידי משה כבדים ואהרן ותור וגו': [ט]**אחתינהו** לרבי חייא ובניו. ואע"ג דתני בתגילה (דף כד: ושם ד"ה כשאתה) אין מורידין לפני התיבה לא מתנשי חיפא ולא מתנשי בית שתן שקורין לתלפין עיינין ולעיינין תלפין ור' חייא לא היה יכול לומר ותכיתי כדאתר התם ה"מ היכא דלאפשר באחר הכא לא הוה לאפשר באחר[י]: **רבי** שמעון בן חלפתא בעל בשר הוה. משום ר' אלעזר בר' שמעון דהוה בעל בשר נקט נמי הא עובדא ומה שהמתין עד כאן לפי שבל דבר דבוק לאחיו עד כאן: **דאי** אמר להו קדימו ואייתי לכו אמרו ליה לא. פי' אי אתר קדימו להשניס מעלות השתר לאייתי לכו ריפתא ותפקא ולא תתבטלו ממלאכתכם אתרי ליה לא אלא עתה נאכל ואת"כ נעשה מלאכתנו ואית ספרים דגרסי דאי אתרי להו קדימו ואתי בתרייכו אתרי ליה לא וה"פ פועלין היה להם לאכול ריפתא או תפקא בביתו של בעה"ב קודם שיעשו מלאכה ואם אתר להם אל תתבטלו אלא לכו עתה בשדה כל זתן שאין האוכל תזונן ואם אין לכם ריפתא ותפקא אתרי ליה לא אלא עתה נאכל בבית וכן לגירסת הקשנה יש לפרש כן:

נרמין

(ע) **למרי דיכי.** לבעליו של רום זה: (ס) **תפקא.** כלי מחזיק רביעית: **מעשה בסתור.** וכי דרך בני אדם להניח מעשה על דבריו לסותרו דקתני בריתת הכל כמנהג המדינה ותנא מעשה אפילו אתה עושה להם בקעודת שלתה כו': ריבה

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ח א מיי' פ"ג מהלכות טומאת צרעת הל' ו סמג עשין נלד: ט ב מיי' שם הלכה ט:

מוסף רש"י

אם בהרת קדמה לשער לבן טמא. דהכי כתיב קרא שער לבן בנהרת (נדה כתובות עה:) דשער לבן מסימני טומאה וכגון שקדמתו בהרת, דכתיב והנה נהפך לבן בנהרת (נדה יט.). ספק. אם זה קדם אם זה קדם (סנהדרין פז:). אנפקא. זהו רביעית וכן שם הכלי (גיטין סט:).

תורה אור השלם

1 עַד אָבוֹא אֶל מִקְדְּשֵׁי אֵל אֶבִינָה לְאַחֲרִיתָם:
תהלים עג יז

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה דקא מבטל וכו' בגיטין. נ"ב ועמ"ש [רמב"ם] בב"ב דף קנ"ו ע"ב [מהדורא]: (ב) שם ד"ה מנפקא. נ"ב בב"ב דף נ"ח ע"ב: (ג) תום' ד"ה ולוקמינהו בהדי הדדי לפני התיבה: